

0426 – 26. april

Den som er badet, trenger bare å vaske føttene, for han er ren over det hele. Også dere er rene, men ikke alle. Joh 13: 10.

Disse ordene har vanligvis blitt oppfattet som at de taler om dåpen. Mens andre igjen oppfatter det som renselsen i Lammets blod ved troen.

Men dette er en og samme sak. For renselsen i Lammets blod skjer hos den enkelte av oss først i dåpen, og skjer alltid både ved dåpen og troen. På samme måte som vi eter Kristi legeme både i nattverden og utenfor den, ved Ordet og troen.

Men det som det tales om her, er altså en åndelig renselse, en åndelig renhet. For Herren sier: «Men ikke alle. For han visste hvem som skulle forråde ham». Judas var den eneste av disiplene som ikke var ren.

Og dette ble alt sammen ennå tydeligere da Jesus på ny, samme kveld, sier: «Dere er alt rene på grunn av det ord jeg har talt til dere». Dette taler om troen, som tar imot hans budskap, eller Ordet. For uten troen blir ingen ren gjennom Ordet. Og denne troen, med alle dens frukter, manglet altså Judas.

Men nå vil vi se nærmere på disse Kristi ord. Han sier: «Den som er badet ... han er ren over det hele. Også dere er rene».

Tenk, dette sier han som gjennomskuer alt, og dermed også ser den skrøpeligheit som ennå finnes hos disiplene hans, og som han så ofte måtte refse hos dem. Og han sier dette til de samme disiplene som samme kvelden syndet så forferdelig. Som han allerede på forhånd klart hadde forutsagt ville skje, og dermed altså visste godt nok om.

Men av dette ser vi klart at for Guds øyne er det en annen renhet som gjelder, enn den skrøpelige som bor i oss.

Lær deg nå her for all framtid hva «den tilregnede» renheten er. Hva Kristi rettferdighet, troens rettferdighet, betyr. Det er den Guds rettferdighet som er blitt åpenbart uten lovens medvirkning.

Her ser vi at denne rettferdigheten og renheten, selv om den er usynlig for oss, likevel ikke er noen drøm eller innbilning. Ikke bare er ord og tomme løfter. Men i Guds øyne er en stor virkelighet og sannhet.

Kristus, den som skal dømme på den siste dag, han ser renhet der hvor alle mennesker bare ser urenheter. Han sier til de skrøpelige disiplene: Dere er rene, – dere, dere som står foran meg her – dere er rene over det hele. Og hver eneste en som er badet, som tror og blir døpt, er fullkommen ren i Guds øyne, i Guds dom. Selv om føttene (d. v. s. vandringsen, vår jordiske rettferdighet) ofte skitnes til, og trenger å vaskes/renses, d. v. s. må renses gjennom daglig anger og tro.

Men legg likevel merke til at på tross av alt dette ufullkomne og syndige, så sier likevel Kristus at de er aldeles rene. Så lær deg da, – Ja, la det være sagt ennå en gang: Lær deg da dette at her er noe særdeles alvorlig med Kristi forsoning, og hvordan hans rettferdighet tilregnes.

At dette i Guds øyne ikke er noen tåkeskyer, slik som det fortoner seg for vår blinde fornufts øyne. Merk deg at det er sant, det apostelen sier om Kristus og menigheten; Ikke bare at han har rensset den ved vannbadet i Ordet. Men også gjort den til en brud som er herlig. Som ikke har noen flekk eller rynke, eller noe slikt.

Vi ser det er rett, det Luther sier, at «den som ikke vil bekjenne at han er hellig og rettferdig, men isteden alltid klager over hvor stor en synder han er, han oppfører seg som om han vil si: jeg tror ikke at Kristus er død for meg. Heller ikke at jeg er døpt, eller at Kristi blod har rensset meg, eller kan gjøre meg ren. Jeg tror ikke ett eneste ord er sant av Skriftens vitnesbyrd om Kristus».

For Kristus har med sitt blod virkelig tatt bort alle våre synder. Og ikke bare det. Men etter at han først med sin lidelse og blod hadde tatt bort syndens skyld og straff, har han også fullbyrdet og gitt oss sin egen fullkomne rettferdighet. Og i dåpen til sist ikledd oss hele denne frelsens drakt.

Ikke bare har han gjort oss syndfrie. Men også rettferdige og hellige for Gud. Istedenfor synden har han satt rettferdigheten. For at vi innfor Gud ikke bare skulle være frie for synd, men også rettferdige. Som vi trenger for å kunne stå fram for Gud.

Dette at Kristus med sin blodige drakt kjøpte rettferdighetens hvite klær til oss, er skildret så herlig mange steder i Skriften. I Åp 19 skildres Guds Sønn som en rytter på en hvit hest, som «er kledd i en kjortel som er dyppet i blod».

Men en hærs-kare følger også etter ham. Og disse rytterne, som drar med sin feltherre gjennom jammerdalen i alle slags kamper og trengsler, de sitter også på hvite hester. Men deres klær er ikke røde. De er kledd i hvite klær, «i fint lin, hvite og rene». Og i v. 8 heter det: «for det fine linet er de helliges rettferdige gjerninger», som de har fått ved renselsen i sin frelses høvdings, Jesu Kristi, blod.